

Torah from Around the World

*Maak mij, Eeuwige, met uw wegen vertrouwd,
leer mij uw paden te gaan.*

Tehilliem 25: 2

Sjabbat Chol HaMoëd Pesach, 4 april 2026/ 17 Nisan 5786

1ste sefer: Sjemot/Exodus 34: 26; Tanach blz. 179.

2de sefer: Dewariem/Deuteronomium 23:4 – 8; Tanach blz. 372.

Haftara: Jechezkeel **37:1 - 14**; Tanach blz. 1114-1115.

Vertaler: Channa Kistemaker

Coördinatie: Channa Kistemaker

Commentaar: **Rabbin Daniel Mikelberg** is geestelijk leider van Temple Israel te Ottawa, Canada.

[Oorspronkelijke Engelse tekst](#)

Use the link to read the original text in English.

Fijn U te ontmoeten, Eeuwige

Rabbin Rick Jacobs, voorzitter van de Union for Reform Judaism en door sommigen onze eigen "Mosjee" genoemd, staat erom bekend dat hij ons inspireert om "gemeenschappen van verbondenheid" te creëren door contact met elkaar te leggen binnen onze gemeenten, gemeenschappen en daarbuiten. We doen ons best om alle obstakels voor het opbouwen van relaties weg te nemen. Er zijn verschillende manieren om authentieke vriendschappen te sluiten, en Rabbin Jacobs spoort ons aan om alle beschikbare middelen te benutten om relaties op te bouwen die gebaseerd zijn op vertrouwen, zorg en authenticiteit.

Meestal stellen we ons het bouwen aan relaties voor als iets dat tussen twee mensen gebeurt. Relaties zijn echter divers, en deze principes kunnen ook op andere situaties

worden toegepast. Een voorbeeld hiervan is de relatie tussen God en de mensheid. Onze Tora-lezing voor Pesach laat ons zien hoe Mosjee ernaar verlangt een relatie met God op te bouwen. Mosjee smeekt: "Als ik werkelijk Uw gunst heb gewonnen, laat mij dan weten wat Uw plannen zijn. Dan leer ik U kennen en weet ik zeker dat U mij goed gezind blijft. Vergeet toch niet dat deze mensen Uw volk zijn." (Sjemot 33:13)

Mosjee is gefrustreerd, en we kunnen begrijpen waarom. Hem wordt gevraagd, of misschien wel gedwongen, om als Gods vertegenwoordiger bij de Jisraëlieten te dienen, maar Mosjee heeft het gevoel dat hij God niet volledig kent. De Eeuwige staat open voor de smeekbeden van Mosjee. We lezen: "Ik zal in Mijn volle luister voor je langs gaan, en in jouw bijzijn de naam Eeuwige uitroepen: Ik schenk genade aan wie ik genade wil schenken, en Ik ben barmhartig voor wie Ik barmhartig wil zijn. Maar," vervolgt God, "Mijn gezicht zul je niet zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven." (Sjemot 33:19-20)

We kunnen ons inleven in Gods dilemma. God begrijpt de behoefte om Zich voor Mosjee open te stellen en Zichzelf op ongekende manieren te openbaren. Toch blijft God terughoudend, wat benadrukt dat we in elke relatie voorzichtig moeten zijn. Deze ervaring tussen Mosjee en God is verrijkend; Mosjee leert dat hij op God kan vertrouwen als "barmhartig en genadig, geduldig en vol goedheid en trouw, die duizenden geslachten Zijn liefde bewijst, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft". (Sjemot 34:6-7) Hoewel Mosjee Gods gezicht niet kan zien, groeit zijn begrip van het Goddelijke Wezen.

Tijdens Pesach hebben we de unieke kans om contact te leggen, te herstellen en onze comfortzone te verlaten met familieleden die we zelden zien, de nieuwe vriend die we uitnodigen voor onze Seder, of met mensen die onderworpen zijn aan systemische onderdrukking (een moderne vorm van slavernij). Hoe zullen we reageren? Mosjee kan onze leraar zijn. Door "gemeenschappen van verbondenheid" te vormen, kunnen we relaties met elkaar opbouwen, waarbij we zorgvuldig omgaan met de verhalen die we allemaal met ons meedragen. Zoals bij elk nieuw begin valt er nog veel te leren, maar dat is oké. We kunnen deze gesprekken gebruiken als opstapjes naar de toekomst. De relatie tussen Mosjee en God is niet eenvoudig: soms zetten ze twee stappen vooruit en één stap achteruit. Dat is ook prima – deze momenten van spanning kunnen leerzame ervaringen zijn, terwijl we bouwen aan een betere toekomst.

In mijn familie zeggen we vaak: "De Seder-tafel is nooit vol." Er is altijd plaats voor een nieuwe gast, misschien een buur, een collega of een mede-Jood die wil herontdekken wat zijn of haar erfgoed is. Laten we deze Pesach de tafel niet alleen vullen met eten, familie en vrienden, maar ook met diepgaande gesprekken. Mogen we ons openstellen voor nieuwe mogelijkheden, terwijl we relaties opbouwen met geduld, liefde en zorg.